

عنوان مقاله:

قاعده من ادرك و من لم يدرك

محل انتشار:

کنفرانس ملی علوم اسلامی و پژوهش های دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

زهرا سادات نجم آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشکده علوم و تحقیقات اسلامی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

نرگس جعفرپور - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشکده علوم و تحقیقات اسلامی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

قواعد فقهی زیربنای فقه و حقوق اسلامی را تشکیل می دهد که این امر در جهت رسیدن به مرحله استنباط و درک مسایل فقهی دارای اهمیتی فوق العاده است. یکی از قواعد اثرگذار در مباحث فقهی، قاعده ی من ادرك و قاعده من لم يدرك است، که هر دو قاعده مختص به باب صلاه هستند. در قاعده ی من ادرك بیان می شود که هرگاه وقت نماز از کسی فوت شود و تنها به اندازه یک رکعت داخل در وقت باشد، بر او واجب است که نماز را به صورت ادا بخواند هرچند باقی رکعات در خارج از وقت باشد و در قاعده ی من لم يدرك بیان م میشود که اگر مکلف مقدار زمانی را که برای انجام فریضه (نماز) در اول نیاز است را درک نکند، لازم نیست که نماز را در خارج از وقت قضا و اعاده کند. در معنای قاعده هیچ اختلاف نظری بین فقها وجود ندارد، ولی در معنای رکعت نظرات گوناگونی مطرح است که در این تحقیق به آن پرداخته شده و در آخر بیان م میشود که قول اکثر علما آن است که مراد یک رکعت نماز تام و با انجام تمام شرایط است. همچنین مراد از اضطرار در این قاعده مورد بحث قرار می گیرد و ایراد و اشکالات بر آن بررسی می شود و بیان م میشود که مراد از اضطرار، عدم تمکن از نمازی است که شخص به انجام آن در حالت اختیار امر شده است. در آخر هم بعضی از فروع این قاعده بیان می گردد.

کلمات کلیدی:

قاعده، قواعد فقهی، اضطرار، رکعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802955>

